

High noon

Oli polttavan kuuma lauantai-päivä Kepu Junctionin kaupungissa jossakin lännessä. Aurinko porotti kohtisuoraan pääkadulle ja kuiva preeriatuuli lennätteli heinätukkoja ja pölypyörtäneitä sinne tänne.

Tänä päivänä tuo tavallisesti niin rauhallinen kaupunki kuhisi kihelmöivää jännitystä. Koko osavaltion lehmipojat, karjakot ja kullankaivajat olivat kokoontuneet Kepu Junctionin kuuluisaan rodeoon.

Mutta ei rodeo yksin olisi saanut aikaan tätä väentungosta ja tunnelmaa. Tiedettiin odottaa vielä parempaa. Tänä päivänä katsottaisiin, kuka Kepu Junctioninissa lopulta määrää.

Jo 16 vuotta kaupunkia oli pitänyt isännän otteessaan Long John Esthonian, pitkänhuiskea karjapaimen, joka aikoinaan oli tiputtanut satulasta itsensä Gentle Johnny Skidoon, kaupungin entisen mahtimiehen.

Mutta nyt Long Johniin oli kyllästytty. Hänen naisjuttujaan katsottiin karsaasti, hänen arveltiin ärsyttäneen punanahkoja varomattomilla puheillaan ja vanhahkonakin häntä jo pidettiin.

Näytti siis lyöneen Long Johnin kohtalon hetki. Oli häntä toki yritetty kukistaa ennenkin, mutta huonolla menestyksellä. Mutta nyt vastassa oli vakavasti otettava haastaja, Paul "Väkkärä" Overnightingale, nuori kullankaivaja pohjoisesta. Lisänimensä hän oli saanut siitä, että hän kuulemma pystyi ampumaan ainakin neljään ilmansuuntaan siinä kun muut yhteen.

Väkkärä Overnightingalella oli puolellaan toinenkin merkittävä etu, koko kaupungin tunnetuim-

pien pyssymiesten kaarti. Suurella miesporukalla hänet oli saatu haastajaksi houkutelluksikin puoli vuotta sitten. Nyt hänen takanaan seisoivat niin Dangero Carelian kuin Battle Cornfieldkin. Jopa entiset Long Johnin käsikassarat, alati hymyilevä Manolito Casanova ja pankkiiri Vogue Peterson, olivat loikanneet Väkkärän leipiin.

Kaupungilla kuiskailtiin myös iäkkään sheriffi Hero Skinhairin haluavan päästä eroon Long John Esthonianista, koska tämä

tiettävästi havitteli sheriffin paikkaa itselleen. Sheriffi Skinhair ei tosin ollut itse mitään puhunut, mutta hänen entinen apulaisensa, kokenut tiedustelija Thinky Moment, oli kerran vihjannut Skinhairin tukevan Väkkärä Overnightingalea.

Tänä kuumana lauantaipäivänä siis sadat silmäparit tuijottivat Kepu Junctionin Everlucksaluunan ikkunoista ja oviaukosta pääkadulle.

Yhtäkkiä joku huudahti ja sojotti sormellaan kadun päähän. Sadat silmäparit katsoivat ensin vasemmalle. Sieltä lähestyi Väkkärä Overnightingale verkkaisin mutta päättäväisin askelin.

Sitten sadat silmäparit kääntyivät oikealle. Sieltä lähestyi Long John Esthonian yhtä verkkaisin ja yhtä päättäväisin askelin.

Miehet lähenivät metri metriltä. Kansa oli hiiren hiljaa. Suuta kuivasi. Hiekka tarttui kieleen. Joku kulautti viimeisen viski-ryöppynsä. Sadat silmäparit kääntyivät puolelta toiselle kuin miesten nelinpelin semifinaaliottelussa Wimbledonin tenniskisoissa.

Long John ja Väkkärä Overnightingale lähestyivät yhä toisiaan. Coltit roikkuivat koteloissaan kuin hohtimet kaivossa. Miesten kädet heilahtelivat sivuilla näennäisen rentoina, mutta valmiina lennähtämään pysyyn kuin käärme. Askel askeleelta miehet tulivat lähemmäksi toisiaan. Joku katsoja pyörtyi jännityksestä ja putosi tössähtäen lattialle. Kansa katsoi vihaisesti rauhanhäiritsijää ja joku kävi pistämässä sen hiljaiseksi.

Kumpikaan ei vetänyt vielä kään. Nyt miehet olivat enää vain askelen päässä toisistaan. He tuijottivat toisiaan kylmin silmin. Hetkeksi kaikki tuntui pysähtyneen. Ei tapahtunut mitään. Oli aivan hiljaista.

Sitten. Yhtäkkiä. Kuului kaksi pamausta, aivan yhtä aikaa. Tienoo peittyi ensin ruudinsavuun, sittemmin pölyyn, kun ihmislau- ma ryntäsi laskemaan ruumiita.

Sitten tuli mainoskatko, joten valitettavasti taistelun tulos jää tässä tällä kerralla kertomatta. Lukekaapa lehtiä, kyllä se siellä varmaan ilmoitetaan.